

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 15/2020-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. januára 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Mojмира Mamojku a zo sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní o ústavnej sťažnosti spoločnosti Prima banka Slovensko, a. s., Hodžova 11, Žilina, IČO 31 575 951, zastúpenej advokátskou kanceláriou SEDLAČKO & PARTNERS, s. r. o., Štefánikova 8, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. František Sedlačko, PhD., LL.M., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 35/2019 zo 17. júla 2019 takto

r o z h o d o l :

Konanie o ústavnej sťažnosti spoločnosti Prima banka Slovensko, a. s.,
z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. septembra 2019 doručená ústavná sťažnosť spoločnosti Prima banka Slovensko, a. s., Hodžova 11, Žilina, IČO 31 575 951 (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 Ústavy

Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Cdo 35/2019 zo 17. júla 2019 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom č. k. 6 Csp 39/2016-119 z 10. mája 2017 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sťažovateľke sumu 23 411,54 €, úrok vo výške 964,40 €, úrok z omeškania vo výške 2 411,93 €, poplatky vo výške 1 899,41 €, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z nezaplatenej istiny od 10. júna 2016 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V časti o zaplatenie úroku vo výške 3,69 % ročne z nezaplatenej istiny od 10. júna 2016 do zaplatenia okresný súd žalobu zamietol s odôvodnením, že zmluvné úroky patria veriteľovi len do splatnosti dlhu.

3. Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie sťažovateľky rozsudkom č. k. 15 Co 132/2017-185 zo 14. novembra 2018 potvrdil rozsudok okresného súdu v zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

4. Najvyšší súd napadnutým uznesením dovolanie sťažovateľky odmietol podľa § 447 písm. c) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) ako neprípustné, pretože v danej veci bolo predmetom dovolacieho konania peňažné plnenie vo výške 2 265,04 €, ktoré predstavuje príslušenstvo pohľadávky – úrok 3,69 % z nezaplatenej istiny od 10. júna 2016 do zaplatenia. S ohľadom na skutočnosť, že výška peňažného plnenia v čase začatia dovolacieho konania neprevyšovala desaťnásobok minimálnej mzdy (4 050 €), prípustnosť dovolania sťažovateľky bola v zmysle § 422 ods. 1 písm. a) CSP vylúčená. To teda znamená, že na sťažovateľku, ktorá vystupovala v predmetnom spore v postavení dodávateľa, sa na prípustnosť jej dovolania vzťahuje § 422 ods. 1 písm. a) CSP (podmienka peňažného plnenia prevyšujúca desaťnásobok minimálnej mzdy). Najvyšší súd odkázal na publikované uznesenie sp. zn. 6 Cdo 80/2017 z 24. júla 2018.

5. S uvedenými závermi najvyššieho súdu sťažovateľka nesúhlasí. Vyslovila názor, že okrem iného zo žiadneho ustanovenia Civilného sporového poriadku nevyplýva

pre dodávateľa v spotrebiteľských sporoch také obmedzenie, ktoré by čo i len naznačovalo, že dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie (z jeho iniciatívy) je možný iba vtedy, ak hodnota sporu prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd po prijatí veci na ďalšie konanie vo veci samej nálezom vyslovil porušenie jej základných práv uvedených v záhlaví tohto uznesenia.

6. Ústavná sťažnosť sťažovateľky bola v zmysle čl. X ods. 5 písm. c) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 v znení dodatku č. 1 zo 16. októbra 2019 (ďalej len „rozvrh“) s účinnosťou od 17. októbra 2019 prerozdelená a náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov pridelená sudcovi spravodajcovi Petrovi Strakovi a v zmysle čl. II bodu 3 rozvrhu prejednaná a rozhodnutá v treťom senáte ústavného súdu v zložení Mojmír Mamojka (predseda senátu), Peter Straka (sudca spravodajca) a Martin Vernarský.

7. Dňa 21. januára 2020 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľky, ktorým oznamuje, že berie svoju ústavnú sťažnosť v celom rozsahu späť a žiada ústavný súd, aby konanie v tejto veci zastavil.

8. Podľa § 127 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak sťažovateľ vezme svoju ústavnú sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej uznesením zastaví.

9. Vzhľadom na to, že sťažovateľka vzala svoju ústavnú sťažnosť v celom rozsahu späť, ústavný súd konanie zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. januára 2020

Mojmír Mamojka
predseda senátu